

med ham, og da den anførte Begrundelse er den samme, som jeg har anført ved Forsøg paa at afværge disse Ændringer, kan jeg nøjes med at tiltræde, hvad han i saa Henseende har sagt.

Overfor den ærede sidste Taler skal jeg udtale, at jeg ikke har bemærket, at det konservative Folkeparti særlig har interesseret sig for Tidsbegrænsningen. Hverken har de konservative Medlemmer i Brændselsnævnet deltaget i denne Henstilling, ej heller sporede jeg i Landstingsudvalget hos de derværende sagkyndige Medlemmer af det konservative Folkeparti, som i Udvalget havde en særlig Repræsentant for Skovbruget, nogen Interesse for denne Tidsbegrænsning, som i og for sig er irrational. Paa dette Omraade nærede, saa vidt jeg forstod, kun Venstre Interesse. Det ærede Medlem fremførte adskillige Betragtninger over Tidens Vanskeligheder, Betragtninger, som, fordi de var rigtige, efter min Opfattelse stod i meget ringe Sammenhæng med Bemærkningerne om at komme bort fra de af Tidens Vanskeligheder nødvendiggjorte Foranstaltninger, hvilke Bemærkninger efter min Opfattelse var meget urigtige. Det ærede Medlem endte da ogsaa med at paakalde Indenrigsministeriet og bede det om at fremskaffe Foranstaltninger fra Kommunernes Side, tilsigtende en Begrænsning af Forbruget. I saa Henseende har den overordentlige Kommission fremsat forskellige Opfordringer, som er gaaet videre fra mig til de paagældende Kommuner.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Overfor det ærede Medlem fra Præstø (E. Rasmussen) vil jeg blot udtale, at jeg er ganske enig i den af ham fremsatte Betragtning, og saa meget mere som hele Situationen med Hensyn til Brændsel maaske bliver alvorligere, end den nogen Sinde har været. Jeg har beskæftiget mig med den af det ærede Medlem fremsatte Tanke før og ved meget godt, at under den Situation, hvori vi i Øjeblikket befinder os med Hensyn til Brændsel, sker der Misbrug af vore Tørvemoser, og der er al Grund til at være opmærksom derpaa. Jeg skal ogsaa snarest muligt tage under Overvejelse, hvad der kan gøres i saa Henseende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fastsættelse af Husleje.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal have den Ære at anbefale Forslag til Lov om Fastsættelse af Husleje i den Skikkelse, hvori det foreligger efter Behandling og enstemmig Vedtagelse i Landstinget. Lovforslaget var udarbejdet af Boligkommissionen, som havde samlet sig om en Række Ændringer i den gældende Huslejelov, som i alt væsentligt alle maatte siges at være Forbedringer, praktiske Rettelser i Lovgivningen, som Erfaringen har gjort ønskelige, derunder ogsaa nye Bestemmelser angaaende, hvilken Husleje der kunde tages, og hvilken Forhøjelse der kunde bevilges under Hensyn til Ønsket om at skaffe gunstige Betingelser for en god Vedligeholdelse af Ejendommene. I Boligkommissionen var der kun Uenighed om et enkelt Spørgsmaal, idet et Flertal ønskede, at den Bestemmelse om frivillige Overenskomster, som var indsat i den tidligere Lov, nu skulde gaa ud. Den Bestemmelse, som efter meget Besvær i Fjor blev indsat i Loven, og som var en Slags Betingelse for, at Loven kunde blive vedtaget, lød paa, at Overenskomster mellem Ejer og Lejer ikke kunde omstødes af Nævnet med mindre end et særlig kvalificeret Flertal. Flertallet ønskede, at denne Bestemmelse skulde bortfalde, idet det henviste til, at disse Overenskomsters Frivillighed var meget tvivlsom. Jeg har været ganske enig i denne Opfattelse og har faaet bekræftet paa mange Maader, fra mange Kanter, at frivillige Overenskomster ofte dækkede en virkelig Tvangssituation, udøvet under Paaberaabelse af, at uvenskabeligt Forhold mellem Ejer og Lejer vilde opstaa og komme til Udtryk, saa snart Huslejeloven var bortfaldet, hvis man ikke gik ind paa den frivillige Overenskomst. Jeg sluttede mig derfor til det Flertal i Boligkommissionen, som foreslog at stryge denne Bestemmelse, og kunde ikke tiltræde Mindretallets Opfattelse, som gik ud paa, at denne Bestemmelse skulde bevares, ja, endogsaa udvides noget, idet saadanne Overenskomster, som ikke var omstødt af Nævnet, skulde have bindende Kraft for Efterfølgeren i Lejligheden. Under Behandlingen i Landstinget har dette